శరచ్చంద్రికలు

శ్రీబాబూజీ సత్సంగాలలోని
కొన్ని భాగాలు

నిగూఢతత్త్వం

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మా మార్గాన్ని మమ్మల్నే కనుక్కోమని లేదా ఏర్పరచుకోమని మీరు చెప్పారు. అంటే మేము బుద్ధిపూర్వకంగా అదేమిటో తెలుసుకోవాలా లేక అది అనుక్షణం మేము జీవితాన్ని ఎలా తీసుకుంటామనే దానికి సంబంధించిన విషయమా?*

గురువుగారు: అది మీరు అనుక్షణం జీవితాన్ని ఎలా తీసుకుంటున్నారనే దానికి సంబంధించినది. అది బుద్ధిపూర్వకమైన ఎంపిక కాదు. అదొక తపనలా, భావోద్వేగపు ప్రతిస్పందనలా ఉంటుంది.

భక్తుడు: *అంటే, అది ఎప్పుడూ జరుగుతూనే ఉంటుందా?*

గురువుగారు: అవును, అది ఎప్పుడూ జరుగుతూనే ఉంటుంది.

తిరుమల, 1995

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మేము కాంక్షించేది కూడా మా అహం వలన అంటే మా ఆలోచనాధోరణుల నుండే రావచ్చునని, అది మా నిజమైన అవసరం కాకపోవచ్చునని, కేవలం ఒక తాత్త్విక సిద్ధాంతం మాత్రమే కావచ్చునని చెప్పారు.*

గురువుగారు: కొన్ని సందర్భాలలో అలా కావచ్చు.

భక్తుడు: *ఈ విషయాన్ని మాకై మేమే తెలుసుకోగలగడం సాధ్యపడుతుందా?*

గురువుగారు: సాధ్యపడుతుంది. మీ పట్ల మీరు నిజాయితీగా ఉంటే తెలుసుకోగలుగుతారు. దానిని తెలుసుకోవడానికి ఎటువంటి పుస్తకాలూ బోధనలూ అవసరంలేదు. మనం చేసే పనులే ఆ విషయాన్ని తెలియజేస్తాయి. మీరు, "నాకు ముక్తి కావాలి, నాకు మోక్షం కావాలి, నాకు నిర్వాణం కావాలి, నాకు ఆ పారలౌకికమైన స్థితి కావాలి" అంటారు. ఇటువంటి వాటికి మీ దగ్గర చాలా మంచి మంచి పేర్లున్నాయి. కానీ నిజంగా మీకు దాని అవసరం ఉందా? మీరు నిర్వాణం కోసం అలమటించిపోతున్నారా, తపించిపోతున్నారా? లేకపోతే అది ఒక చక్కని సిద్ధాంతం కాబట్టి మీరు దానిని ఎంచుకున్నారా? ముక్తి, ఆత్మసాక్షాత్కారం, మోక్షం వంటి సిద్ధాంతాలు చాలా బాగుంటాయి, అందులో సందేహం ఏమీ లేదు. కానీ మీకు నిజంగా ముక్తి కావాలా?

భక్తుడు: *కానీ, ఒకవేళ నన్ను నేను ఆ ప్రశ్న వేసుకున్నప్పటికీ, ఆ ప్రశ్న ఒక ఆలోచనాధోరణికి అలవాటుపడిన మనస్సు నుండే వస్తుంది కదా?*

గురువుగారు: అటువంటి అలవాటును పోగొట్టుకోవడానికే కదా నేనిక్కడ ఉన్నది! ఇటువంటి విషయాలు ఆచరణాత్మకంగానూ,

మీ అవసరాలకు, సమస్యలకు సంబంధించినవిగానూ, మీ జీవితానికీ మీ ఉనికికీ అర్థవంతంగా ఉండాలి. ఏదో ఒక దానిని సిద్ధాంతం బాగుందని దానిని మీకు అన్వయించుకోవద్దు.

రమణమహర్షి తామెప్పుడూ ఆత్మసాక్షాత్కారాన్ని కోరుకోలేదని చెప్పారు – ఆయనకు ఆత్మసాక్షాత్కారం మొదలైన విషయాల గురించి అసలేమీ తెలియదు. ఆయనకో సమస్య వచ్చింది, ఏదో ఒక భావన నిగూఢంగా (మిస్టరీగా) అనిపించింది, ఆయన దానికి సమాధానం తెలుసుకోవాలనుకున్నారు. దానికి సమాధానం కనుగొన్న తర్వాత మనం దానిని 'ఆత్మసాక్షాత్కారం' అన్నాం. రమణమహర్షి ఆత్మసాక్షాత్కారం కోసం బయలుదేరలేదు. బుద్ధుని విషయం కూడా ఇంతే – బుద్ధుడు నిర్వాణం పొందడానికి రాజభవంతిని విడిచి వెళ్ళాడా? కాదు. ఆయన తనకు కలిగిన కొన్ని తీవ్రమైన ప్రశ్నలకు సమాధానాలు అన్వేషిస్తున్నారు. రోగం, ముసలితనం, మరణం – వీటి గురించిన ప్రశ్నలు ఆయన మనసును తొలచివేసాయి. అవి ఆయనను బయటకు నడిపించాయి. అంతటి తీవ్రపరితాపం మీకుందా? అప్పుడు బుద్ధునికున్నటువంటి తీవ్రమైన తపనే మీకు ఉండవలసిన అవసరంలేదు. మనుషులకు రకరకాల పరితాపాలు ఉంటాయి. కానీ మిమ్మల్ని పరితాపానికి గురిచేసే ఆ అవసరం ఏమిటి? అదేంటో మీరు తెలుసుకుంటే అప్పుడు మీ అన్వేషణ మీ వ్యక్తిగతమవుతుంది. ప్రతి ఒక్కరికి తమదైన అన్వేషణ, తమదైన మార్గం, తమదైన పద్ధతి ఉంటుంది. దాని మీద దృష్టిపెడితే తప్ప మనం పరిణతిని సాధించలేము. మనందరం మన దారులు మనమే వేసుకుందాం. ఒక వ్యక్తి తన దారిలో అన్వేషణ కొనసాగిస్తే అతను ఒక బుద్ధుడో, ఒక రమణమహర్షో, ఒక సాయిబాబానో కావచ్చు. మహాత్ములు మనకు సాయం చెయ్యవచ్చు, ముందుకు నెట్టవచ్చు, కొన్నిసార్లు మనల్ని తీసుకువెళ్ళవచ్చు కూడా, కానీ అది మనం ఎంచుకున్న దారిలో మాత్రమే. మీ అన్వేషణ పూర్తిగా మీ వ్యక్తిగతమైనదిగా చేసుకోండి. అది మీ స్వంత అవసరాలపై, మీ నిరాశానిస్పృహలపై, మీ పరిపూర్ణత్వభావనపై ఆధారపడినదిగా ఉండనివ్వండి.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! ముక్తి, మోక్షం లాంటి తాత్విక సిద్ధాంతాలు మా ఆకాంక్షను జాగృతం చెయ్యడానికి సహాయపడతాయి కదా?*

గురువుగారు: అవును, సహాయపడతాయి. అలా సహాయపడితే మంచిదే. మీ ఆకాంక్ష జాగృతమైన మరుక్షణం అది మీ వ్యక్తిగతమవుతుంది. అది ఒక్కొక్కరికీ ఒక్కో రూపంలో జాగృతమవుతుంది. అలా అయితే ఈ తాత్విక సిద్ధాంతాలు ఉపయోగపడతాయి. కానీ సమస్యేమిటంటే అవి మిమ్మల్ని నిస్తేజంగా, యాంత్రికంగా, ఒకే మూసలో ఆలోచించేటట్లుగా చేస్తాయి. కొంతమంది వారికి ఈ తాత్విక సిద్ధాంతాలు అర్థమైనట్లు, వాళ్ళకి వాళ్ళ లక్ష్యమేమిటో తెలిసినట్లుగా భావించి, వారు దానిని సాధించాలని కోరుకుంటారు. కానీ వాస్తవానికి వాళ్ళు వేరొకరి వ్యకిగత లక్ష్యాన్ని సాధించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. బుద్ధునికి తనదైన ఒక వ్యక్తిగత లక్ష్యం ఉంది. ఆ లక్ష్యం మీది కానప్పుడు, దానిని సాధించడానికి మీరెందుకు ప్రయత్నించాలి?

మరణానుభవం కలిగినప్పుడు రమణమహర్షి, తనెవరో తెలుసుకోవాలని, తన అస్తిత్వమేమిటో (గుర్తింపు ఏమిటో) తెలుసుకోవాలని అనుకున్నారు. మీ అస్తిత్వం గురించి మీరు అంత తపన పడుతున్నారా? మీరెవరో తెలుసుకోవాలని మీరు నిజంగా కోరుకుంటున్నారా? ఆ ప్రశ్న అంత ప్రబలంగా మారి మిమ్మల్ని మీ ఇంట్లో నిలువనీయకుండా ఇంటి నుండి పారిపోయేలా చేస్తోందా? కాదు. మీకు అది అంతటి సమస్య కాదు. కానీ మీరు రమణమహర్షికి వ్యక్తిగతమైన సమస్యను మీదిగా చేసుకుని ఆయనను అనుకరిస్తూ దానిని పరిష్కరించుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు. మీరు పరిష్కరించలేరు! ఆత్మవిచారణ తప్పని నేను చెప్పడంలేదు. కానీ ఆ విచారణను మీ అసలైన వ్యక్తిగత అవసరాల మీద, మీకున్న పరిపూర్ణత్వభావన మీద ఆధారపడినదిగా ఉండనివ్వండి. అస్పష్టంగా ఉన్న మీ పరిపూర్ణత్వభావనను ముఖాముఖి ఎదుర్కోండి, మీ స్వంత పద్ధతిలో వాస్తవం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించండి.

గురువుగారు: మీకు పూర్తిగా అర్థంకాని, అవగాహన లేని నిగూఢమైన తాత్విక భావనలేవో ఉంచుకుని, మీకు ఏ రకంగానూ ఉపయుక్తం కానటువంటి తాత్విక సిద్ధాంతాలను అంటిపెట్టుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నంలో మీ జీవితమంతా ఆ తాత్విక సిద్ధాంతాలకు ఒక అర్థం కల్పించే ప్రయత్నమవుతుంది. ఈ ప్రయత్నంలో మీ జీవితమంతా వృథా అవుతుంది. ఒక నిగూఢమైన

భావన మనలో ఎప్పుడూ ఉంటుంది. కానీ అది మన ప్రత్యక్షానుభవం కావాలి. ఒక వ్యక్తికి ఒక విషయం అర్థవంతంగా ఉండవచ్చు, కానీ అది మీకు ఉపయుక్తంగా ఉందా అనే విషయం గురించి మీరు ఆలోచించాలి.

భక్తుడు: *ఆ నిగూఢతత్త్వాన్ని ప్రత్యక్షంగా అనుభూతి చెందాలన్నారు – అంటే?*

గురువుగారు: అది మీ వ్యక్తిగత సమస్య అయివుండాలి. అలాకాకుండా అది ఒక బుద్ధిపూర్వకమైన ప్రశ్నో లేక ప్రయత్నమో కాకూడదు. అదేదో చెయ్యవలసినదో లేదా చెయ్యక తప్పనిదో కాకూడదు. ఉదాహరణకు మీకు ఉపనిషత్తులు ఏమీ అర్థం కావడంలేదు, అది మీకు గ్రీకు, లాటిన్ భాషలాగా అనిపిస్తోంది. అయినా మీరు వాటిని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ, ఆ అర్థం మీకు అర్థవంతంగా ఉండేలా చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఒకవేళ మీరు ఈ ప్రయత్నంలో సఫలీకృతం కాకపోతే మీరు వాటిని అర్థవంతం చెయ్యడానికి చెయ్యాల్సిన ప్రతి ప్రయత్నం చేస్తారు. ఒకవేళ అది మీకు నిజంగా అర్థవంతమైనదే అయితే అది మెరుపులా మీకు తడుతుంది. మీరు ప్రయత్నించాల్సిన అవసరంలేదు. బుద్ధునికి తన జీవితపు నిగూఢతత్త్వం, సమస్త విశ్వంలోని నిగూఢతత్త్వం ఎలా ఉన్నట్టుండి తేటతెల్లమయిందో చూడండి. ప్రతి ఒక్కరూ అలాంటి పరిస్థితినే ఎదుర్కోవాలని లేదు. అది వ్యక్తికి వ్యక్తికి మారుతుంది. జీవితం యొక్క నిగూఢతత్త్వం (మిస్టరీ), రోగం, ముసలితనం, మరణం ఇలాంటి విషయాలలోని నిగూఢత... ఇవీ బుద్ధుడు ఆలోచించిన విషయాలు. ఇవి ఆయనకు తన వ్యక్తిగత సమస్యలు. కానీ ఈ రకమైన సమస్యలు మనకంత ముఖ్యం కాదు. మనం, "ఇవన్నీ ఏం సమస్యలు, మాకివి ఎప్పుడో అర్థమయ్యాయి, చాలా స్పష్టమైన విషయాలివి" అని అంటాము. అవి మనల్ని నిజంగా అలజడికి లోనుచేసే సమస్యలు కాదు. కానీ బుద్ధునికి అవి చాలా వ్యక్తిగతమైన సమస్యలు. ఆ నిగూఢతత్త్వాన్ని పరిష్కరించడం పట్ల బుద్ధునికి గల ప్రీతి, ఆయన ప్రేమ ఆయన అన్వేషణను పురికొల్పాయి.

గురువుగారు: నా చిన్నతనంలో నేను చూసిన ప్రతిదీ నాకు చిక్కుప్రశ్నగా మారేది. "నేను శ్వాస తీసుకుంటున్నప్పుడు, నేను ఆలోచిస్తున్నప్పుడు, నేను దేనినైనా చూస్తున్నప్పుడు ఏం జరుగుతోంది? నేను ఎందుకు చూడగలుగుతున్నాను, నేను దేనిని చూస్తున్నాను? నిజానికి నేను చూసినట్లే అది ఉందా? ఎవరన్నా మాట్లాడుతుంటే నేనెలా వినగలుగుతున్నాను? అసలు ఏం జరుగుతోంది ఇక్కడ?"... ఇలా ఇవన్నీ నన్ను తీవ్రమైన అలజడికి గురిచేసేవి. ఎంతగా అంటే వీటివల్ల నాకు కొన్నిసార్లు ఏడుపొచ్చేది. అది నాకు చాలా వ్యక్తిగతమైన సమస్యయింది. "ఇంత చిన్న విషయానికా? అది చాలా స్పష్టంగా తెలుస్తుంది కదా? దీని కోసం ఎవరైనా ఎందుకు ఏడవాలి" అనుకోవచ్చు, మీకు నవ్వు రావచ్చు. కానీ నేను ఏడిచేవాణ్ణి! నేను దేనినీ సంతోషంగా ఆస్వాదించలేకపోయేవాడిని. ప్రతిదీ నాకు నిస్సారంగా అనిపించేది. కారణమేమిటంటే నాకు ఏదీ అర్థమయ్యేది కాదు. ఆ స్థితిని నేనిప్పుడు సరిగా వర్ణించలేకపోవచ్చు. కానీ అప్పుడది నాకు సమస్యని నాకు తెలుసు. నాకు మరే ఇతర సమస్యలు లేవు. నాకు శాస్త్రాల పట్ల, గ్రంథాల పట్ల, దేవుళ్ళ పట్ల, దేవతల పట్ల, సాంప్రదాయం పట్ల ఎటువంటి ఆసక్తి లేదు. నేను ఎప్పుడూ నాకున్న ఈ సమస్యతోనే సతమతమయ్యేవాడిని. నాలాగా ఎవ్వరికీ అనిపించకపోవడం వల్ల వాళ్ళందరికీ ఈ విషయాలన్నీ తెలుసనుకునేవాడిని. "బహుశా వాళ్ళందరికీ ఆ మర్మం తెలుసేమో" అనుకునేవాడిని, అంతమంది జ్ఞానుల మధ్య నేను ఒక్కడినే అజ్ఞానిననీ, మూర్ఖుడిననీ అనిపించేది. ఎందుకంటే వారికి ఆ జ్ఞానం లేకపోతే వారందరికీ ఇది ఒక సమస్య అయివుండాలి కదా? (గురువుగారు నవ్వుతూ...) నేను చెప్పేది నేను చిన్నపిల్లవాడిగా ఉన్నప్పటి సంగతి.

భక్తుడు: *ఆ పరిస్థితి ఎలా మారింది?*

గురువుగారు: నేను నా గురువును కలుసుకున్న తరువాత, ఈ సమస్యను సరిగా అర్థం చేసుకోవడానికి, దానిని ఎదుర్కొనే దానికి ఒక పద్ధతిని కనుక్కొన్నాను. ఆ పద్ధతిని అనుసరించాను. నిజానికి నేను ఆ మార్గాన్ని అనుసరించడం కాదు – ఒక మార్గాన్ని ఎలా తయారుచేసుకోవాలో కనుక్కొన్నాను. నా ముందు ఏ మార్గమూ లేదు. అంతా చెట్లూ చేమలు, గడ్డి, ముళ్ళూ పొదలే. దానిని దాటడానికి నా దారిని నేనే వేసుకోవలసి వచ్చింది.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! కేవలం ప్రశ్నించడం ద్వారా ఆ నిగూఢతత్త్వాన్ని (మిష్టరీని) ఛేదించలేమనిపిస్తోంది.*

గురువుగారు: అదేం లేదు. ప్రశ్నించండి. అందువల్ల ఇబ్బందేమీ లేదు. కేవలం ప్రశ్నించడం ద్వారా, సమాధానాలు పొందడం ద్వారా మీరు ఆ మిష్టరీని ఛేదించగలమనే భ్రమల్లో ఉండవద్దు. ఎందుకంటే ఆ నిగూఢతత్త్వం (మిష్టరీ) అనేది ఒక అనుభవం. అది బోర్డు మీద వ్రాసిన గణిత సమీకరణం కాదు. ఆ నిగూఢతత్త్వ భావన ఒక అనుభవం. కాబట్టి దానికి పరిష్కారం కూడా ఒక అనుభవమే కావాలి.

చాలామంది విచారణ (ఆత్మవిచారం) గురించి మాట్లాడుతుంటారు. కొందరు, "మీరెవరో తెలుసుకోండి" అంటారు. ఆ తరువాతి వాక్యంలోనే "మీరు బ్రహ్మం, మీరే 'నేను', ఆ 'నేనే' ఆత్మ, ఆత్మే బ్రహ్మం" అని చెప్పేస్తారు. మీరే అంతటా ఉన్న 'నేను' అని, ఆ 'నేనే' బ్రహ్మం అని మీరు అంతిమంగా విచారణ పూర్తయ్యాక తెలుసుకోవాలి. ఇలా ముందే సమాధానం వచ్చేసింది. ఇక అదేం విచారణ?

కొంతమంది విచారణ యొక్క అసలు ఉద్దేశ్యమేమిటో అర్థం చేసుకోలేక వారు అందులో ముందుకుపోలేకున్నారు. సిద్ధాంతరీత్యా ముందే వారికి సమాధానం తెలుసు ఎందుకంటే వారి ప్రశ్న కూడా సిద్ధాంతపరంగానే ఉంటుంది. ప్రశ్నగానీ సమాధానంగానీ ఏదీ వారి అనుభవంలో నుంచి వచ్చినవి కాదు. వాస్తవంగా చెప్పాలంటే 'మీరెవరు' అనేదాని పట్ల ఎవ్వరికీ ఎటువంటి సందేహాలు ఉండవు – మీకు నిజంగా మీరెవరు అనే గుర్తింపు విషయంలో సందేహాలున్నాయా? మనకు ఆ విషయం చాలా ఖచ్చితంగా తెలుసు. నిజానికి మన జీవితమంతా 'మనమంటే ఫలానా' అనే గుర్తింపును సాధించడం కోసమే కదా. (గురువుగారు నవ్వుతూ...) తమ గుర్తింపు (అస్తిత్వం) పట్ల కేవలం నోటి మాటగా కాకుండా నిజంగా అనుభవపూర్వకమైన సందేహం ఉన్నవారికి ఈ మిష్టరీ, విచారణ రెండూ అనుభవపూర్వకంగానే ఉంటాయి. అప్పుడు వారికి సమాధానం కూడా అనుభవపూర్వకంగానే వస్తుంది. ఈ విచారణ గురించి మనం ఎంత ఎక్కువగా వింటామో అంతమేర మన విచారణ పట్ల జిజ్ఞాస కుంటుపడుతుంది. ఈ మాటలు మనల్ని మిష్టరీని లేదా దాని పరిష్కారాన్ని అనుభవం రూపంలో పొందకుండా అడ్డుపడతాయి. అందుకనే ఇటువంటి వాటి గురించి నేను ఎక్కువగా మాట్లాడను. అలా చేస్తే మీకు నేను సహాయాన్ని అందివ్వని వాడినవుతాను.

ఇలా మీరు వీటి గురించి కొంతకాలం మాట్లాడి, సిద్ధాంతీకరించిన తరువాత మీరు, "నేనే బ్రహ్మాన్ని" అంటారు. "మీ పేరేమిటి?" అంటే, "ఆత్మ" అంటారు. (నవ్వులు...) ఈ మాటలు నేను హాస్యం కోసం చెప్పడంలేదు. పుణ్యక్షేత్రాలలో మీరు కొన్నిసార్లు ఇలాంటి వారి వద్ద ఇటువంటి మాటలు వినవచ్చు. (గురువుగారు నవ్వుతూ...)

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మీరు నిన్న సత్సంగంలో ఆనందాన్ని కనుగొనడం గురించి చెప్పారు. అంటే మీ ఉద్దేశ్యం అప్పటికే ఉన్నదాని మీద గల తెరలు తొలగించడమా? అలా అయితే, మన స్వభావం ఆనందం అని చెప్పడం సరైనదేనా?*

గురువుగారు: ఆ విషయాన్ని మీరే కనుక్కోండి. మీరు నన్ను సమాధానం చెప్పమని అడుగుతున్నారు, కానీ నేను ఆ సమాధానాన్ని మిమ్మల్నే కనుక్కోమని చెబుతున్నాను. నేను సమాధానం చెప్పితే ఇక మీరు కనుక్కునేదేముంది? అక్కడ ఉండేదేమిటో కనుక్కోండి. అది ఆనందమా, దుఃఖమా అదేదైనా సరే. బహుశా మీ స్వభావం దుఃఖం కావచ్చు, ఎవరికి తెలుసు? (గురువుగారు నవ్వుతూ...) దానిని కనుక్కునేదానికి ప్రయత్నించండి.

భక్తుడు: *కానీ మీరది ఆనందమని చెప్పారు!*

గురువుగారు: నేను నా అనుభవం చెప్పాను. మీకు మరొకటి అనుభవం కావచ్చు, ఎవరికి తెలుసు? నేను మీలో ఒక నిగూఢతత్త్వ భావనను కలిగించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. నేను మీకు సమాధానాలు చెప్పాలనుకోవడంలేదు. ఎందుకంటే సమాధానాలు చెప్తే నేను మీ కుతూహలాన్ని, మీ అన్వేషణను, మీకున్న ఆ నిగూఢతత్త్వ భావనను నాశనం చేసినట్లవుతుంది. అందుకే రెడీమేడ్ సమాధానాలను అంగీకరించకండి, మీకై మీరే తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించండి.

గురువుగారు: మీరు ఎలా ఆలోచించగలుగుతున్నారు, ఎలా చూడగలుగుతున్నారు, ఎలా మాట్లాడగలుగుతున్నారు, ఎలా నిద్రపోతున్నారు, ఎలా మేల్కొంటున్నారు? మీ ఎరుకను వదులుకొని మళ్ళీ మీరు ఉదయాన్నే నిద్రలేస్తారనే భరోసా ఏదీ లేకుండా ధైర్యంగా ఎలా నిద్రపోగలుగుతున్నారు? (గురువుగారు నవ్వుతూ...) మీరు నన్ను ఎలా చూస్తున్నారు, నాతో ఎలా మాట్లాడగలుగుతున్నారు, ఈ భావోద్వేగాలు ఏమిటి, అసలేమిటి ఇదంతా?... ఈ ప్రశ్నలు మీలో ఉత్కంఠను కలిగించడం లేదా? ఇదో గొప్ప నాటకంలాగా లేదా? మీరు దేనినీ ఊహించుకోవాల్సిన అవసరంలేదు. ఏ తాత్విక సిద్ధాంతాన్నో ఆపాదించుకోవాల్సిన అవసరంలేదు – వాస్తవాన్ని చూడండి, అందులోని రమణీయత అర్థమవుతుంది, మీరు ఆ థ్రిల్‌ను (ఉత్తేజాన్ని) అనుభవించగలుగుతారు. మీ జీవితం యావత్తూ ఒక గొప్ప థ్రిల్లర్, అన్ని థ్రిల్లర్స్ (ఉత్కంఠతో కూడినవి) కన్నా చాలా గొప్పది. చాలామంది జీవితంలో ఉత్తేజాన్ని (థ్రిల్‌ను) అనుభవించాలనుకుంటారు, ఆ ఉత్తేజానికి ఎంతగా బానిసలవుతారంటే ఆ ఉత్తేజాన్ని ఇచ్చేవాటిని ఎక్కువ మోతాదుల్లో తీసుకోవాలనుకుంటారు. కొందరు థ్రిల్లర్ పుస్తకాలను చదువుతారు, మరికొందరు జీవితాన్ని ఇంకా ఇంకా ఒక మిష్టరీలాగా చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తారు. నిజానికి ఆ మిష్టరీ ఇక్కడే, మీ చేతుల్లోనే ఉంది. మీరు దానిని ఛేదించారా? అసలు ఆ మిష్టరీ ఏమిటో మీరు తెలుసుకున్నారా, లేదా అన్నది ముఖ్యంకాదు, మీరు దానిని గుర్తించారన్న విషయం, మీరు దానిలోనే జీవిస్తున్నారనే విషయం నిజంగా చాలా ఉత్తేజభరితంగా (థ్రిల్లింగ్‌గా) రసాత్మకంగా ఉంటుంది. ఆ మిష్టరీకి పరిష్కారం నన్నడిగితే, నేను చెప్పను. సినిమాలో ఫలానా వ్యక్తి విలన్, ఫలానా వ్యక్తి హంతకుడు అని ముందే చెప్పరు కదా. నేను కూడా అలాగే చివరిలో ఏం జరుగబోతోందో ముందే చెప్పను. మీరు సినిమా చూడాలి, నేను మీకు కథ ముందుగానే చెప్పను. నిజంగా మిష్టరీని ఇష్టపడేవాళ్ళు, ఆ మిష్టరీని (చివరిదాకా) అనుభూతి చెందాలని, ఆ థ్రిల్‌ను పొందాలని అనుకుంటారు.

"శరశ్చంద్రికలు" గతసంచికల కొరకు *http://saipatham.saibaba.com/*

శ్రీసాయిబాబా సచ్చరిత్ర, ప్రబోధాలను సమగ్రంగా దర్శించడానికి *www.saibaba.com* ను సందర్శించండి.